



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Bevallási kényszert sürget a főváros a gabonára és lisztre*

Forrás: *Az Est*

Bp.

(Hely)

1915 II. 9.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

" 1915 "

Személy

Helyszám

Bevallási kényszert sürget a főváros a gabonára és lisztre

Drágasági vita a közigazgatási bizottságban

— Tudósítás eleje az 5. oldalon. —

Dr. Feleky Béla: Lisztet a kormányrendelet dacára sem lehet kapni. Felhívja a bizottság figyelmét Az Est cikksorozatára, melyben a közéletmezésnek sok hibája került napfényre, a mit különben mindenki tudhat, a ki a közönséggel állandó érintkezésben van. Belátja, hogy a béke-árak nem tarthatók meg háborus időkben, de a drágaság kérdését napirenden kell tartani és állandóan foglalkozni kell vele a fővárosnak, a közönség érdekében. Ki végzi a rekvirálható gabonakészletek összeírását?

A költségvetési vita folyamán jelentették, hogy a főváros nagy sertés- és egyéb élelmiszerekről gondoskodott, mi a város terve ezekkel, mikor fogják piacra dobni, ha nem most, a mikor legveszedelmesebb mérveket ölt a drágaság. Jó volna, ha a hatóság áldozatok árán is belenyulna a dolgokba, árusítsanak a városi elárúsítóhelyeken lisztet is. Ez nem sértheti az ugynevezett érdekelteket, mert hiszen ők nem akarnak lisztet árulni.

Bihari Mór szerint ez nem városi, hanem országos kérdés, csak a kormányval karöltve intézhető el.

Kulin Sándor ügyész helyettes a kukoricaárak kívánatos precizójáról szól.

Dr. Bódy Tivadar alpolgármester válaszol Feleky felszólalására.

— Nem titokban kezelte a város e dolgokat. A háboru kezdete óta azon voltunk, hogy mindenféle cikk kellő mennyiségben álljon a közönség rendelkezésére.

— Gondoskodtunk minden irányban és védekeztünk a drágulás ellen. Bele kell nyugodni abba, hogy most drágább minden, mert háboru van. A marhahúst illetőleg jelenti, hogy a marhavásárok élénkebbek, mint békeidőben. Bár a marha nagyobb részét elviszik. A disznóhús is lényegesen drágább, ez a kukorica drágulásával függ össze. De mi ebbe nem nyugosunk bele, mindent megteszünk, ha most hirtelen nem is, de idejében közbelépünk. A fővárosnak tizezren felüli sertésállománya van, a melyet folytonosan bővít. Ez tartalék, de uzsora esetén piacra vetjük a sertést és árubódéinkban árusítjuk. A liszt kérdése is nehéz.

— A rendőrség hiába akadályozza meg a maximális áron túl való eladást, a kiskereskedő nem adhatja, ha nem kapja olcsóbban. Lisztet is

fogunk árusítani a fővárosi bódékban. Ma tárgyaljuk a malmok képviselőivel, miképp lehetne a közönséget több liszthez juttatni. Kormányrendelet is van készülöben, mely a legrövidebb időn belül megjelenik. Egyebekben országos kérdésnek tartja a dolgot.

Dr. Feleky Béla belenyugszik az alpolgármester kijelentésébe.

Dr. Bódy Tivadar: A liszt rekvirálása megtörténik. Össze is irtuk a lisztmennyiségeket, tudomásunk van nemcsak a nagyobb, de a kisebb készletekről is. Birjuk a kormány támogatását arra nézve, hogy a rekvirált gabonából a főváros is megfelelő részt fog kapni.

Dr. Vázsonyi Vilmos: Nem tartja helyesnek, hogy egy ilyen óriási kérdést itt csak általánosságban érintsenek. Itt az ideje, ne titkoljunk el, hogy annak idején mit kértünk, milyen intézkedést kívántunk s mit nem kaptunk meg a kormánytól.

A mikor a háboru elején mindenemü készletek beszerzésére törekedtünk, volt értelme, hogy titkolózzunk, nehogy az árakat felverjük. Elhatároztuk a gabona, liszt, burgonya és más élelmicikkek nagyban való elraktározását. Miért legyen titok az, hogy e tárgyalásokon a földművelésügyi kormány is résztvett, ígéretet tett és nem szerzte be, a mit kértünk. A fővárosra nézve ez csak lokális kérdés. De van országos háttér is, állapítsuk meg, hogy a főváros volt az, a ki akkoriban sürgette

a maximális árak megszabását, a kényszerbevallás alapján való rekvirálást és a behozatali vámok leszállítását. Mindez megtörtént, de hogyan?

A vámok leszállítása akkor történt, a mikor már Románia nem tudott szállítani. A maximális ár meg szabás akkor, a mikor már toronymagasra szöktek az árak, a rekvirálás pedig az érdekkörök szájaize szerint. Rekvirálás kényszerbevallás nélkül nincs.

A kiskereskedők csak a standardot tartják be. Minden törekvésük a létminimum megszerzése. Most csak azt javasolja, írjon fel a bizottság a belügyi kormányhoz és kérje, hogy a rekvirálást kössék össze a kényszerbevallással. Vonják tárgyalás alá a kérdés egész komplexumát, de a tárgyalásba vonják be az érdekelteket is, nehogy utólag panaszkodhassanak. És nehogy az ország szent érdekei egyéb érdekek és huzavonák miatt háttérbe szoruljanak.

Tapulja már meg egyszer a földművelési miniszterium, hogy ő nemcsak a földművesek és gazdák, hanem az egész ország miniszteriuma. A háboru idején a gabona van olyan szent, mint a dohány, foglaljanak le minden gabonát és kezelje monopóliumként a kormány, ha kötelességét akarja teljesíteni.

Dr. Melly Béla: A főváros pedig csak mondja ki és bizonyítsa be, hogy mindent megtett, a mi módjában állott. Tudja, hogy a malmoknak van-

nak készletei, a mik rekviráció alá is kerültek, de az a kifogás, hogy le van foglalva. Járjanak utána, vajjon nem álfoglalások-e ezek?

Dr. Bárczy István polgármester: A mai vita vázlatos képet adott a dolgok igaz állásáról és mindenkire nézve megnyugtató lehet, hogy a város tényleg foglalkozik a drágaság kérdésével. Bejelenti, hogy az élelmezési bizottság a legnagyobb nyilvánosság előtt fogja legközelebbi ülésén tárgyalni a drágaság kérdését a szakemberek bevonásával.

Ezután a bizottság Vázsonyi javaslatát elfogadta és elhatározta, hogy feliratot intéz a kormányhoz a kényszerbevallás elrendelése érdekében.